خبر

سیر صعودی مهاجرت آمریکایی‌ها به اروپا

خیلی از آمریکایی‌ها برای سرگرمی یا آموزش به اروپا می‌روند. اما در حال حاضر روندی از مهاجرت شکل گرفته که به نظر می‌رسد برای فرار از دنیای جدید است. تعداد آمریکایی‌هایی که به اروپا مهاجرت کرده‌اند رو به افزایش است و بسیاری از آنها در واقع در حال فرار از کشور خودشان هستند.

اکونومیست در گزارشی می‌نویسد که بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۲ تعداد آمریکایی‌ها در هلند از حدود ۱۵ هزار و ۵۰۰ نفر به ۲۴ هزار نفر رسیده است. در پرتغال هم جمعیت آمریکایی‌ها سه برابر شده و به حدود ۱۰ هزار نفر رسیده است. در اسپانیا در همین بازه زمانی، شمار آمریکایی‌ها از حدود ۲۰ هزار نفر به ۳۴ هزار نفر رسیده است. در کشورهای دیگر مانند فرانسه، آلمان و کشورهای شمال اروپا نیز حضور آمریکایی‌ها بیشتر شده یا ثابت باقی مانده است. در بریتانیا نیز طبق آخرین برآوردها، تعداد آمریکایی‌های مقیم از ۱۳۷ هزار نفر در سال ۲۰۱۳ به ۱۶۶ هزار نفر در سال ۲۰۲۱ افزایش یافته است.

تعداد آمریکایی‌هایی که می‌خواهند از کشورشان خارج شوند روز به روز رو به افزایش است. مؤسسه «گالوپ» در یک نظرسنجی در سال ۲۰۱۸ دریافت که سهم آمریکایی‌هایی که می‌گویند مایل‌اند به طور دائم به کشوری دیگر نقل مکان کنند، از ۱۱ درصد در دوره باراک اوباما به ۱۶ درصد در زمان ترامپ افزایش یافته است. این رقم در سال ۲۰۲۲ و انتخاب بایدن به ۱۷ درصد رسیده است.

نظرسنجی‌ای که توسط شرکت «یوگاو»، شرکت مطالعات بازار بریتانیایی در سال گذشته انجام شد هم نشان داد که آمریکایی‌هایی که قصد مهاجرت دارند، عمدتا لیبرال هستند. البته جای تعجب ندارد که محافظه‌کاران کمتر به دنبال مهاجرت باشند و تعداد آنها ناچیز است (چند ده هزار مهاجر از جمعیت ۳۳۰ میلیون نفری).

اما بسیاری از مهاجران به تازگی گفته‌اند که دلیل مهاجرت آنها ناامیدی از مسیری است که آمریکا در حال حرکت به سمت آن است. کارولین بهرینگر، شهروند آمریکایی که در سال ۲۰۱۷ به هلند مهاجرت کرده می‌گوید: «من ماهی یک بار با آمریکایی‌ها تماس تلفنی برقرار می‌کنم و از من می‌پرسند که چگونه به اینجا بیایند».

بهرینگر، دستیار سابق نانسی پلوسی، رهبر وقت دموکرات‌ها در مجلس نمایندگان بود که بعد از پیروزی ترامپ در انتخابات، شغل خود را ترک کرد و به شریک زندگی‌اش در آمستردام پیوست. او می‌گوید برای اکثر مهاجران، سیاست نه تنها دلیل ترک کشور، بلکه دلیلی برای عدم بازگشت بوده است.

ترسی متز، رئیس مؤسسه فرهنگی آمریکایی-هلندی جان آدامز می‌گوید: «چیزی که من همیشه می‌شنوم این است که تعادل کار و زندگی در اروپا بسیار بهتر است». کارگران آمریکایی ۱۸۱۱ ساعت در سال کار می‌کنند، در حالی که اروپایی‌ها فقط هزارو ۵۷۱ ساعت کار می‌کنند. همچنین ساعت کاری هلندی‌ها ۱۴۲۷ ساعت در سال است.

اکونومیست همچنین می‌نویسد که زبان بین‌المللی انگلیسی، کار را برای آمریکایی‌هایی که به شدت در یادگیری زبان بد هستند، آسان می‌کند. ۲۸ درصد از برنامه‌های لیسانس در دانشگاه‌های هلند به زبان انگلیسی است. آگهی‌های کاریابی آنلاین نیز نشان می‌دهد که در این کشور تقریبا به اندازه زبان هلندی به زبان انگلیسی نیاز دارند.

برخی از مهاجران به شبکه‌های اجتماعی قوی اروپا به عنوان دلیل مهاجرتشان اشاره می‌کنند. سیلویا جانسون، سیاه‌پوست و روان‌پزشکی که در سال ۲۰۲۲ به لیسبون نقل مکان کرده، می‌گوید که بعد از قتل جورج فلوید فکر می‌کرده باید اسلحه داشته باشد. او ادامه می‌دهد: «اگر مجبور باشم در کشوری زندگی کنم که برای محافظت از خانواده‌ام باید به اسلحه نیاز داشته باشم، پس این کشور برای من امن نیست».

افزایش کار از راه دور طی همه‌گیری ویروس کرونا، زندگی خارج از کشور را امکان‌پذیرتر کرد. کشورهای اروپایی که بیشتر آمریکایی‌ها را جذب می‌کنند، معاملات وسوسه‌انگیزی را برای خارجی‌ها تنظیم کرده‌اند.

هلند به شرکت‌ها اجازه می‌دهد ۳۰ درصد از درآمد کارگران خارجی ماهر را از مالیات معاف کنند. در پرتغال، ویزای اقامتی مستلزم درآمدی معادل ۱۵۰ درصد حداقل دستمزد ملی یا حدود هزارو ۱۰۰ یورو (۱۱۹۰ د لار) در ماه است که برای بازنشستگان آمریکایی، گزینه جذابی محسوب می‌شود. از طرفی چندین کشور در حال ارائه ویزای «دیجیتال نومد» برای فریلنسرهای فناوری (نیروهای کار غیروابسته) هستند.

چنین امکاناتی نشان می‌دهد که چرا این کشورها تعداد زیادی از مهاجران غیرثروتمند آمریکایی را به خود جذب کرده‌اند. اکونومیست در انتهای این گزارش نوشت که گوش‌دادن به صحبت‌های مهاجران جدید آمریکایی در اروپا، به این معناست که «آمریکایی‌بودن» تا حدی به هم ریخته است. آمریکایی‌ها هنوز از اروپایی‌ها ثروتمندتر هستند اما وقتی وارد اروپا می‌شوند مراقبت‌های بهداشتی جهانی، حمل‌ونقل عمومی کارآمد، جرم و جنایت کمتر و نابرابری کمتر درآمد را تحسین می‌کنند. طبق گزارش اکونومیست «آنها به نوعی به آزادی اروپایی‌ها غبطه می‌خورند».

مانور مشترک چین و پاکستان

چین و پاکستان مانور هوایی مشترکی را برای دو هفته آغاز کردند. این مانور که «عقاب» نام‌گذاری شده است، در شمال غرب چین و در ایالت‌های جیو کوان و ینچوان انجام می‌شود و تا اواسط سپتامبر ادامه خواهد داشت. رسانه «چاینا ملیتاری آنلاین» به نقل از اطلاعیه وزارت دفاع چین نوشت که این مانور هوایی، با هدف «تعمیق بیشتر همکاری عملی بین نهادهای نظامی چین و پاکستان و نیز بهبود سطح آموزش رزمی واقعی نیروهای پاکستانی» برگزار می‌شود.

در اطلاعیه وزارت دفاع چین همچنین آمده است که نیروهای چینی و پاکستانی حاضر در این مانور، از جنگنده‌ها، هواپیماهای هشدار سریع و چندین نوع هواپیمای دیگر و نیز موشک‌های زمین به هوا، رادار و سیگنال استفاده خواهند کرد.

در این مانور که یگان‌های هوانوردی نیروی دریایی چین نیز حضور دارند، تلاش می‌شود که نیروهای پاکستانی با آخرین پیشرفت‌های چین در عرصه دفاع هوایی آشنا شوند و کار با آنها را بیاموزند. این دومین مانور مشترک هوایی میان نیروهای پاکستانی و چین است. نخستین مانور مشترک هوایی دو کشور بیش از ۱۰ سال پیش، در ۲۰۱۱ برگزار شده بود. وزارت دفاع چین همچنین از برگزاری مانور مشترک هوایی با سنگاپور در هفته آینده خبر داد و گفت که در این رزمایش نیز از سلاح‌ها و تجهیزات پیشرفته دفاع هوایی استفاده خواهد شد.

چین که قدرت نوظهوری در کنار قدرت‌های بزرگ دیگر در دنیاست، از بزرگ‌ترین شرکای نظامی دولت پاکستان به شمار می‌آید. درعین‌حال ارتش پاکستان سالانه میلیون‌ها دلار از «صندوق حمایت از ائتلاف» دولت آمریکا دریافت می‌کند. این صندوق که با هدف حمایت از ارتش‌های دولت‌های متحد آمریکا تأسیس شده است، سالانه مبلغ هنگفتی به شرکای خود می‌پردازد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری پیشین آمریکا که در ژانویه ۲۰۱۷ به این مسند رسید، ارسال پول به ارتش پاکستان را قطع کرد و دولت این کشور را به صادق‌نبودن با آمریکا متهم کرد. ترامپ که وعده داده بود از ریخت‌وپاش‌های مالی جلوگیری کند، به وزارت دفاع آمریکا اجازه نداد مبلغ اختصاص‌یافته به ارتش پاکستان را به این کشور بپردازد. پس از شکست ترامپ در انتخابات ژانویه ۲۰۲۱ و به قدرت رسیدن جو بایدن، کمک نقدی دولت آمریکا به ارتش پاکستان از سر گرفته شد.

پاکستان قدرتی اتمی در منطقه است و ارتش آن از ارتش‌های نیرومند منطقه دانسته می‌شود؛ اما در سال‌های اخیر به دلیل رکود اقتصادی و بحران سیاسی، تأمین بخشی از نیازهای ارتش پاکستان به کمک‌های مالی ایالات متحده متکی است. با بازگشت طالبان به قدرت در افغانستان نیز تهدیدهای امنیتی علیه اسلام‌آباد به‌شدت افزایش یافته است به‌ویژه در دو سال اخیر، گروه‌های «تحریک طالبان پاکستان»، «ارتش آزادی‌بخش بلوچستان» و «داعش» به تهدیدهایی جدی علیه امنیت پاکستان تبدیل شده‌اند.

تعلیق حکم زندان نخست‌وزیر سابق پاکستان

روزنه امید برای عمران خان

دادگاه تجدیدنظر پاکستان حکم سه سال زندان عمران خان، نخست‌وزیر سابق این کشور، به اتهام فساد مالی را به حالت تعلیق درآورد. این حکم یک پیروزی برای عمران خان و حامیانش محسوب می‌شود، با این حال مشخص نیست که او چه زمانی می‌تواند از زندان آزاد شود. این تنها پرونده نخست‌وزیر سابق پاکستان نیست و عمران خان قرار است در آینده بار دیگر برای اتهاماتی دیگر محاکمه شود، اما این حکم باعث می‌شود عمران خان ۷۰ساله بتواند در انتخابات پارلمانی پیش‌رو شرکت کند. او همواره اتهامات علیه خود را رد کرده و اصرار دارد که هیچ‌گاه قانون را نقض نکرده است. اگرچه دادگاه عالی اسلام‌آباد برای عمران خان قرار وثیقه صادر کرده، اما مشخص نیست که آیا او آزاد خواهد شد یا خیر؛ چراکه این پرونده تنها مورد اتهامی علیه او نبوده و عمران خان از زمان دریافت رأی عدم اعتماد پارلمان در ماه آوریل ۲۰۲۲ و برکناری از قدرت، با اتهامات متعددی مواجه است. به گزارش روزنامه پاکستانی داون، دادگاه ویژه‌ای که برای رسیدگی به پرونده‌های تحت قانون اسرار رسمی و دولتی تأسیس شده، به زندان اتوک لاهور دستور داده است که عمران خان را «تا امروز در بند نگه دارند».

شعیب شاهین، وکیل عمران خان، روز گذشته گفت که دادگاه عالی اسلام‌آباد دستور شفاهی مختصری صادر کرده و حکم کتبی بعدا صادر خواهد شد. این حکم چند هفته پس از آن صادر می‌شود که عمران خان در دادگاه به جرم پنهان‌کردن دارایی‌های حاصل از فروش هدایای دولتی که در زمان ریاست‌جمهوری دریافت کرده بود، مجرم شناخته و به سه سال زندان محکوم شد. یکی از وکلای ارشد خان پس از اعلام تصمیم دادگاه به خبرنگاران گفت: «عمران خان پس از حکم دادگاه، دوباره این حق را دارد که حزب تحریک انصاف پاکستان را رهبری کند».

در اوایل ماه جاری، کمیسیون انتخابات پاکستان، خان را برای پنج سال رد صلاحیت کرد. بر اساس قوانین پاکستان، هیچ فرد محکومی واجد شرایط رهبری یک حزب، شرکت در انتخابات یا داشتن مناصب دولتی نیست. عمران خان هم‌اکنون در یک زندان فوق امنیتی در اُتک، در ۸۶ کیلومتری غرب اسلام‌آباد نگهداری می‌شود.

جزئیات پرونده

عمران خان از سوی کمیسیون انتخابات به سوءاستفاده از جایگاه نخست‌وزیری در سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۲ برای خرید و فروش غیرقانونی هدایای دولتی به ارزش بیش از ۱۴۰ میلیون روپیه پاکستان (۵۰۰ هزار دلار) متهم است؛ هدایایی که عمدتا در سفرهای خارجی دریافت شده است. اتهامات وارده در این پرونده که به «مخفی‌کاری دارایی» معروف است، ظاهرا شامل فروش تعدادی ساعت مچی می‌شود که توسط یک خانواده سلطنتی اهدا شده بوده و مقامات دولتی ادعا کرده بودند که دستیاران عمران خان آنها را در دوبی فروخته‌اند. این هدایا شامل هفت ساعت مچی است که شش عدد از آنها رولکس بوده و گران‌ترین آنها ۸۵ میلیون روپیه (۳۰۰ هزار دلار) ارزش داشته است.

رئوف حسن، سخنگوی عمران خان نیز گفت: «ما فقط امیدواریم که او در یکی از بیش از ۱۸۰ پرونده بیهوده یا کلاهبرداری که متأسفانه علیه او ثبت شده است، دوباره دستگیر نشود». وکلای عمران خان برای جلوگیری از بازداشت مجدد احتمالی، دادخواستی برای «ضمانت آزادی عمومی» او که بقیه اتهامات را هم شامل شود، ارائه کرده‌اند.

عمران خان ادعا کرده که برکناری‌اش توطئه‌ای از سوی ایالات متحده همچنین توطئه‌ای از سوی جانشین او یعنی شهباز شریف و ارتش پاکستان بوده است. شهباز شریف، نخست‌وزیر پیشین پاکستان، حکم دادگاه اسلام‌آباد را به شدت محکوم کرد و گفت که تعلیق محکومیت خان به معنی بسته‌شدن پرونده او نیست. شهباز شریف در این باره در اکس نوشت: «پیام رئیس دادگستری پاکستان با عبارت‌های به امید دیدار شما و آرزوی موفقیت برای شما به دادگاه عالی اسلام‌آباد رسیده است. این لحظه برای دستگاه قضائی ما نگران‌کننده است. اگر پیام روشنی از قوه قضائیه دریافت شود، دادگاه ذی‌ربط چه کار دیگری باید انجام دهد؟».

در همین حال، رانا ثنااللّه خان، وزیر کشور پاکستان نیز پس از اعلام تعلیق محکومیت عمران خان در اکس (توییتر) نوشت که عمران خان بیرون نخواهد آمد و آزادی امکان‌پذیر نیست و باید بابت موارد دیگر تحت پیگرد قانونی باشد.

شریف در این ماه پس از پایان دوره پارلمان از سمت خود کناره‌گیری کرد. این حکم در حالی صادر شده که پاکستان با نابسامانی اقتصادی و سیاسی شدیدی مواجه است. نهاد نظارت بر انتخابات در پاکستان اعلام کرده است که به زمان بیشتری برای ترسیم مجدد حوزه‌های انتخابیه مطابق با سرشماری اخیر نیاز دارد و اینکه احتمالا انتخابات برای دست‌کم سه تا چهار ماه به تعویق می‌افتد.

بر اساس قانون اساسی پاکستان، رأی‌گیری باید در ماه اکتبر یا نوامبر انجام شود و تا آن زمان انوار الحق کاکار، نخست‌وزیر موقت، امور روزمره را اداره می‌کند. کاکار گفته است که تضمین خواهد کرد که رأی‌گیری به شیوه‌ای آزاد، عادلانه و شفاف برگزار شود.

روز دوشنبه هم دادگاهی در پاکستان اتهام فتنه‌انگیزی عمران خان، نخست‌وزیر سابق پاکستان را رد کرد. پرونده فتنه‌انگیزی عمران خان در ماه مارس در شهر کویته مرکز ایالت بلوچستان پاکستان بر اساس ادعای فتنه‌انگیز بودن یکی از سخنرانی‌هایش علیه او باز شده بود.

گذشته از پرونده‌های فساد، عمران خان با اتهامات دیگری از قبیل تروریسم و تشویق به حمله به نهادهای دولتی (به دلیل حمله حامیانش به نهادهای نظامی و دولتی در ماه می) همچنین مشارکت در قتل یک وکیل دیوان عالی در ماه ژوئن مواجه است.

در این مدت، وکلا و خانواده عمران خان از شرایط بد نگهداری او در زندان لاهور شاکی بودند.

همسر عمران خان با ارسال نامه‌ای به وزیر کشور ایالت پنجاب از او خواست زمینه انتقال عمران خان به زندان راولپندی را فراهم کند و امکانات رفاهی و بهداشتی برای او در نظر گرفته شود اما این درخواست چندان موردتوجه قرار نگرفت.

وکلا و هواداران عمران خان و حزب تحریک انصاف در شبکه‌های اجتماعی از تعلیق حکم حبس عمران خان ابراز خرسندی کرده و آن را نشانه پیروزی دانسته‌اند.

رئوف حسن، دبیر اطلاع‌رسانی حزب تحریک انصاف، به رسانه‌های پاکستان گفت که دستگیری عمران خان در هر پرونده دیگری پس از تعلیق حکم او در پرونده «مخفی‌کاری دارایی»، «سوءنیت» خواهد بود.

در همین حال، علی ظفر، وکیل مدافع حزب تحریک انصاف، به جیونیوز گفت: «دادگاه عالی الزامات عدالت را انجام داد. من به شما می‌گویم که چرا گذشته از ماهیت پرونده مورد نظر که بی‌اساس است، قاضی پرونده به عمران اجازه نداد برای دفاع از خود شاهد ارائه کند».

شعیب شاهین، وکیل حزب تحریک انصاف هم در حالی که در صحن دادگاه عالی پاکستان با رسانه‌ها صحبت می‌کرد، گفت که عمران خان باید بابت روزهایی که پشت میله‌های زندان نگه داشته شد، غرامت بگیرد.

در همین حال، اسد رحیم، وکیل دادگستری، به روزنامه داون گفت که تعلیق مجازات معمولا بر وضعیت محکومیت تأثیری ندارد. او تصریح کرد: «محکومیت به این معناست که شما در برابر قانون مسئول شناخته شده‌اید. بنابراین تنها زمانی که در یک درخواست تجدیدنظر به طور کامل تبرئه شوید، این رد صلاحیت پایان می‌یابد».

مخالفان عمران خان از مقام‌های دولت پاکستان تا وکلای دادگستری منتظر تصمیم مفصل دادگاه عالی پاکستان در مورد تعلیق محکومیت عمران خان هستند. آنان می‌گویند طبق رویه قانونی، دادگاه باید همراه با تصمیم جدید توضیحی جامع ارائه کند تا روشن شود آیا ردصلاحیت عمران خان برای شرکت در انتخابات نیز تحت تأثیر تعلیق حکم قرار می‌گیرد یا خیر.

آیا اعتراض وکلا از دلواپسی برای حقوق مردم است؟

ادامه از صفحه اول

۳- به نظر بنده اهداف غایی هر سه قوه هرچند قابل دفاع و در سطح روبنایی با هدف خیرخواهی جمعی تحلیل‌پذیر است؛ اما روش و رویکرد آنها اشتباه و حاوی پیامدهای مخربی برای خیر عمومی و حقوق شهروندی است. دعواها بر سر هر الگوی توسعه‌خواهانه و تحول‌مدارانه بر پایداربودن و همه‌جانبه‌نگرانه بودن آن است. فرایند تحقق این اهداف درباره هر دستگاه و نهادی با ملاحظاتی روبه‌رو است. بی‌توجهی به این روندها و غفلت از متناسب‌سازی تغییر و توسعه درباره هر دستگاه و نهاد و سازمانی محتمل است اصل هدف خوب را با چالش مواجه کند و خروجی این اقدام متکی به هدف خوب برای مردم مصیبت و چالش شود.

۴- اما محل نزاع و مسئله اصلی چیست؟! در سیاست تسهیل‌گری و ایجاد اشتغال هیچ‌گاه نظام‌های صنفی و حرفه‌ای منهدم نمی‌شوند. اصل تخصص قربانی نمی‌شود. دولت‌ها و حکمرانی خود را واجد صلاحیت مطلق نمی‌انگارند. سعی می‌شود صلاحیت‌های حرفه‌ای و تخصصی قلمرو محترمی داشته باشد. توسعه دانش‌محور معطوف به توجه به تخصص‌ها و صلاحیت‌های حرفه‌ای است. دولت مقررات‌گذاری و تنظیم‌گری می‌کند؛ اما تکفل و تصدی هرگز! اینکه جریانی در کشور با صدای رسا می‌گوید: «دنبال سلب صلاحیت کانون وکلا برای صدور پروانه فعالیت وکلای دادگستری هستیم»؛ یعنی به این مهم توجه نمی‌شود که نهاد ذی‌صلاحیت نباید بی‌اثر شود؛ بلکه باید صلاحیت او کنترل و بر محک خیر عمومی قدرت بازبینی و اصلاح داشته باشد. دولت نباید جانشین صلاحیت تخصصی نهاد مستقل شود؛ بلکه هنر مقررات‌گذار و رگولاتور در تنظیم‌گری و انسجام‌بخشی است، نه از کار انداختن کارکرد یک نهاد صدساله! صدر و ساقه نهاد وکالت عجین با کارکرد استقلال و کارویژه آن صدور پروانه و تکفل فرایند آن طبق آیینی خودانتظام است. گرفتن این کارکرد از این نهاد برخلاف اصل ضرورت و اصل انتظار مشروع و اصل فقهی رجوع به خبره و اصل حقوق عمومی هدف شایسته برای مرجع اداری و عمومی است. اصل معقولانه بودن و اصل منع سوءاستفاده از اختیارات و اصل استمرار دهها فریضه‌ای از اصول حقوقی است که متابعت آن بر غنا و استحکام نظم حقوقی افزون می‌کند.

۵- همه می‌دانیم که وضعیت اشتغال در کشور بحرانی است و از دولت مطالبه می‌کنیم که شرایط شغلی را تسهیل کند و ارتقا بخشد؛ اما این خواسته به منزله صدمه‌زدن به مشاغل پیشین و سرشکن‌کردن شغل‌های فعلی نیست. شعارهای کلی نمی‌تواند درمان دردهای اقتصادی و ساختاری در کشور باشد. دیپلماسی عامه‌پسند و سطحی سراغ راه‌حل‌های مقطعی و دم‌دستی می‌رود. راهبردهای توسعه‌خواهانه، دوردست‌ها را نشانه می‌روند. مدیران کشور! باید فضای کسب‌وکار را رونق بخشید و سرمایه‌گذاری در ایجاد فرصت‌های شغلی مولد با کسب‌وکار نو می‌شود. امنیت مشاغل فعلی و کیفیت رضایت از مشاغل هم برای خود یک مؤلفه ارزیابی است. نه اینکه بدون سرمایه‌گذاری شغل‌های پیشین را سرشکن کنید و ضریب امنیت شغلی را پایین آورید و نهاد وکالت را به جای قیاس با مدل‌های پیشروی دنیا تبدیل به مدل تولید انبوه هندی-پاکستانی کنید!

۶- آنچه این چند روز وکلا فریاد می‌زنند، این است اول؛ جواز فرستادن نماینده برای شرکت‌های خصوصی در دادگاه به جای وکیل صدمه به فرایند دادرسی است. نماینده دانش حقوقی ندارد؛ اما وکیل دانش و مهارت کافی را یافته و نباید قدرت و کیفیت وکیل در محکمه را با یک نماینده فاقد مهارت حقوقی قیاس کرد و با این کار دادرسی کیفی دچار صدمه می‌شود و مردم و شرکت‌ها آسیب می بینند و قضات در محاکم نیز به جای روبه‌روشدن با وکیل تخصصی با فردی مواجه می‌شوند که از مهارت‌های لازمه برای یک دفاع حرفه‌ای برخوردار نیست. دوم؛ تولید انبوه وکیل و آزمون‌زدایی و دستکاری مقادیر کیفی مساوی با شغل‌سازی برای بی‌کاران علوم انسانی تحلیل نمی‌شود.

۷- صدور و ابطال و تعلیق و توسعه پروانه وکالت منحصر به کانون‌های وکلاست. هرجا جز کانون‌ها پروانه صادر کنند یا صاحب صلاحیت تشخیصی و اقتضایی برای صدور پروانه شوند، دود خسارت‌بار آن به چشم مردم می‌رود. اینکه وکیل مستقل از دولت و قوه قضا باشد، برای این است که بتواند چشم در چشم دولت و قوه قضا کند و نقض حقوق ملت را فریاد بزند. اگر بیم ابطال پروانه از طرف دولت یا قوه قضا داشته باشد، نمی‌تواند آزادانه فعالیت کند و از واهمه تضییقات مقدر و محتمل نمی‌تواند ایرادهای ضابط یا دادستان یا قاضی را بگیرد. در بسیاری موارد که بین شهروند و حاکمیت تعارض و شکایتی حادث می‌شود، حضور عنصر بی‌طرف در محاکم یعنی رعایت اصل برابری در محاکم. اگر همه از یک سنخ باشند، حق دفاع به مسلخ می‌رود.

۸- دنیا هم به این نتیجه رسیده و اصرار می‌ورزد که نهاد وکالت از دولت و دادگستری مجزا باشد تا کارکرد و اثربخشی خود را داشته باشد. سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی براساس کارکردها و نقش‌های مکملی که نظام حقوقی تعریف کرده، به انواع مختلفی مثل دولتی، عمومی، غیردولتی، خصوصی و... تقسیم شده‌اند. این تقسیمات حاصل قرن‌ها تجربه و اندیشه‌ورزی در کشور و جهان است. قبول تقسیمات یادشده در قانون اساسی مستلزم پذیرش و رعایت مقدمات و لوازم آن در قوانین عادی است. اگر قوانین عادی در تعارض با تقسیمات مدنظر قانون اساسی به نحوی تنظیم شوند که یکی از انواع نهادهای اجتماعی به‌تدریج از ماهیت خود تهی شده و کارکرد خود را از دست بدهد، تاروپود جامعه سست می‌شود و انسجام نظم حقوقی فروخواهد ریخت. این رویداد آشکارا به ضرر حکمرانی و مردم و کشور است.

۹- در کتاب «ملت‌ها چرا شکست می‌خورند» اثر دارون عجم‌اوغلو و جیمز ای رابینسون به این مسئله پرداخته می‌شود که نهاد قدرت بین دوراهی اندک‌سالاری و بی‌توجهی به خواست‌های صنفی یا تمکین به خواست مردم و تقویت سپهر عمومی یکی را باید انتخاب کند و سیاست‌هایی که بازتاب تمرکزگرایی و سیطره حداکثری به حوزه عمومی در سه سطح تقنین و اجرا و قضا باشد، رو به زوال و شکست بوده و در مقابل سیاست‌های هم‌گرایانه و تقویت‌کننده، توسعه‌خیز و رشددهنده و بالنده است.

۱۰- هرجا شکوفایی اقتصادی به بار می‌نشیند، حاصل فعال‌کردن حوزه عمومی غیردولتی و به بازی آوردن اثربخش سندیکاها، صنوف و تشکل‌های مدنی و مستقل است؛ امری که در نظام سیاست‌گذاری داخلی ایران جدی گرفته نمی‌شود. این کتاب با نقد رفتارهای دستوری از بالا به پایین فرادستان در حکمرانی، اژدهای اندک‌سالاری را به صورت‌های مختلف به تصویر می‌کشد و راه‌حل بهترشدن اقتصاد را دست‌کم مداخله دولت و توجه به خواست مردم و تمکین به آموزه‌های مردم‌سالاری می‌داند. متغیرهایی که فقط در چارچوب تنگ اقتصاد بازار به دست نمی‌آیند و باید قواعدی درست کرد که حوزه عمومی غیرحاکمیتی را کارآمد و مؤثر در عرصه تصمیم‌سازی جلوه دهد.

سند کمپانی **خودرو پژو ۲۰۶ آریان** رنگ خاکستری متالیک مدل ۱۳۸۶ به شماره پلاک ایران ۴۳ - ۸۱۳ ی ۴۴ و شماره موتور ۱۳۵۸۶۰۰۱۶۵۰ و شماره شاسی ۲۲۷۰۰۰۲۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کمپانی **خودرو پژو ۲۰۶ آریان** رنگ سفید مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ایران ۸۹ - ۶۵۲ س ۱۲ و شماره موتور ۱۴۱۹۰۰۴۸۵۶۹ و شماره شاسی NAAP31EG249493 به نام **اکرم جعفرپور** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز **خودرو اپل کورسا** رنگ زرشکی روغنی مدل ۱۹۹۴ به شماره پلاک ایران ۱۳ - ۳۳۶ ل ۳۳ و شماره موتور ۱۹۱۳۳۶۲۱ و شماره شاسی R4197880 به نام **علی پذیری** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.